

[P. Andersen.]

ladelse til at slaa Bro mellem to Voldpartier, maa derfor nu tage sig sammen. De skønhedsmæssige Værdier, som her staar paa Spil, og som vi slet ikke tror vil blive forringet, er for intet at regne mod de Produktionsinteresser, som er alvorligt truet. Vi haaber derfor, at Nationalmuseets Bestyrelse, naar den om kort Tid besøger Købestævnet, vil opgive den meningsløse Modstand. Købestævnet maa og skal udvides, og det haster.“

Bygningssynets Besøg paa Købestævnet, der faldt paa en Søndag med ca. 20 000 besøgende, medførte ingen Ændring i Synets Opfattelse, men af de skarpe Ord i Haandværkernes Organ, der kan suppleres med Udtalelser i Dagspressen, vil Ministeren kunne se, med hvilken Alvor denne Sag behandles i Offentligheden. Jeg udtaler Haabet om den højtærede Ministers Støtte til Gennemførelsen af en for dansk Produktion heldig Løsning af denne Sag, idet jeg tilføjer, at en anden Løsning med Udvidelse nede i Prinsessegade vil være udsigtsmæssig og medføre en betydelig Forøgelse af de aarlige Driftsudgifter. Medens Stævnets Ledelse har de bedste Forhaabninger om at kunne klare Udgifterne ved Opførelsen af Bygningerne Nord for Graven og den projekterede Bro, saa vil Prinsessegade-Projektet medføre saa store Omkostninger, at en Henvendelse til Staten om et Tilskud paa ca. 200 000 Kr. vil fremkomme, da Muligheden for at skaffe dette forøgede Beløb til Veje paa anden Maade ikke er til Stede. I og for sig vilde det ikke være urimeligt, om Staten ydede en saadan Støtte til Købestævnets Nybygninger, især naar man tager i Betænkning, at Statens Tilskud til den for øvrigt særdeles rosværdige Deltagelse fra dansk Side i Bruxelles-Udstillingen androg 400 000 Kr., hvilken Sum er lig med 16 Aars Statstilskud til det danske Købestævne. Det er for alle interesserede ubegribeligt, at det særlige Syn har indtaget et saa pedantisk Standpunkt i denne for dansk Produktion saa vigtige Sag. Den er i aabenbar Modsætning til Synets Afgørelse, da det gjaldt Udvidelsen af Nationalmuseet, da tog man ikke i Betænkning at nedrive en Række fredede Bygninger i Stormgade for at faa de nye Bygninger til Nationalmuseet opført. Der er ingen, som ønsker daarlige Museumsforhold, hvilket Nationalmuseets Udvidelse er tilstrækkeligt Bevis for, men alt kan ikke laves til Museer her i Landet, Livet skal leves, og Livet kræver sin Ret.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Richard Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Richard Jørgensen: I Tilslutning til det ærede Medlem Hr. P. Andersens Udtalelser vil jeg gerne understrege, at Fredericia Byraad og hele Befolkningen i Fredericia samt den samlede Presse er enige om, at den bedste Løsning af Købestævnets Udvidelse er en Bro over Voldgraven, og det er ufatteligt, at Nationalmuseet har kunnet modsætte sig en saadan Udvidelse af Købestævnet, især da Stævnet har vist sin samfundsgavnlig Virksomhed og mange danske Virksomheder ønsker at udstille deres Produkter paa det. Jeg vil haabe, at Undervisningsministeren vil gøre sin Indfyldelse gældende, saa denne Udvidelse kan blive iværksat, saa snart som det er gør ligt, til Gavn for det danske Købestævne.

Kristen Amby: I sit Svar til mig i Anledning af Sagen om Indstillingen til den ledige Stilling som Afdelingsgeolog ved Danmarks geologiske Undersøgelse siger Undervisningsministeren, Sp. 1094 — med den højtærede Formands Tilladelse —:

„Det kan ikke være afgørende for mig, om en Mand har sin Eksamen fra Landbohøjskolen, eller om han har den fra Universitetet.“

Det forekommer mig at være en ganske mærkværdig Argumentation. (Oluf Pedersen: Den er da ligetil). Nej, den er ikke ligetil. Al den Stund jeg i min Tale først sagde, at det kan overhovedet ikke være afgørende, og jeg netop erkendte, at det heller ikke er mit Argument, er i Svaret til mig denne Bemærkning fuldkommen uden Mening. Men jeg synes jo nok, at selve Stillingen giver Anledning til visse Betragtninger, som jeg allerede en Gang har været inde paa, jeg skal ikke gentage dem, men bl. a. den, om Universitetet ikke i nogen Grad kan have Ret til at føle sig brøstholdent over, at en Mand, efter at man har udmærket ham paa fortrinlig Vis, baade med Doktorgraden — det er den højeste Udmærkelse, man kan faa — og med Guldmedaillen, og efter at han har brugt hele sin Ungdom til at forberede sig til en Geologs Gerning, saa bliver forbigaaet, fordi en anden, der vel er en habil Kemiker, har en længere Anciennitet. Det er det egentlige Argument, man bruger, at Werner Christensen har en længere Anciennitet. Det er rigtigt, at Werner Christensen, der er Landbrugskandidat, har været ansat et Par Aar længere, men det forekommer mig rigtigt nok, at det Argument halter noget,